

Slagets Motiver, at være antagelig, kun, at det synes mindre heldigt, at Banen kommer saa nær til Havet. Men vi mene ikke desto mindre at maatte foreslaa Thinget at lade denne Linie udgaa af Lovforslaget. Det er nemlig vor Mening, at Sagen foreligger ikke saa behøft, som det kunde ønskes, naar man skal tage en endelig Bestemmelse om, hvor Forbindelsesbanen bør lægges. Som man vil have set af Lovforslagets Motiver, gaas der ud fra, at naar man først har faaet denne Bane, vil der ogsaa blive anlagt en Sidebane til den, udgaaende fra Høng over Ruds-Bevby op til et Punkt ved Navn Tølløse ved den nordvestjællandske Jernbane. Der turde imidlertid, naar dette habes for Die, være Grund til at underkaste hele Jernbanespørgsmaalet i denne Egn en omhyggelig Behandling. Det var nemlig muligt, at man, naar man lagde Banen paa et noget andet Sted, vilde kunne undgaa den omhandlede Sidebane. Udvalget kunde vel have indhentet Oplysninger angaaende dette Punkt. Naar der imidlertid henføres til Bestemmelsen i Lovforslagets § 1 om, at denne Bane først skulde være færdig i 1893, medens Næstved Banen skulde være færdig i 1891, saa at der altsaa er rigelig Tid til at tage en endelig Bestemmelse, turde det være rigtigere i Stedet for at behandle Forslaget færdigt i Mar, hvor der tilmed foreligger saa mange andre Jernbaneforslag, at udskyde Spørgsmaalet til Behandling i et senere Mar, idet man saa tør forvente, at de forskjellige Baner vedrørende Spørgsmaal da ville foreligge fuldt ophyste for Thinget. Det er altsaa mit Forslag paa Udvalgets Vegne, at Punkt 4 i § 1 og, hvad dertil slutter sig, udgaar af Lovforslaget.

Medens der saaledes i Udvalget har været Enstemmighed med Hensyn til de forskjellige Anlæg, som Lovforslaget omhandler, er der derimod et andet Punkt, hvor der ikke herfter Overensstemmelse, nemlig med Hensyn til Størrelsen af de Tilskud, som skulle gives af de Kommuner, som ere interesserede i de forskjellige Jernbaneanlæg. Regjeringens Forslag gaar ud paa at foreslaa et Tilskud af 25,000 Kr. pr. Banemil. Dette er i Overensstemmelse med, hvad Landsthinget vedtog i forrige Samling, og ligeledes med, hvad Folkethinget vedtog. Ikke destomindre har Flertallet troet paa dette Punkt at burde tilraade det høie Thing at fravige det engang indtagne Standpunkt, fordi vi mene, der er kommet et væsentlig nyt Moment ind i Sagen, som man maa tage Hensyn til, og som maa medføre, at Landsthinget stiller sig anderledes. Som

bejendt har man ikke tidligere kjendt til Tilskud til sjællandske Jernbaner. Noget, som ligefrem var en Følge af, at de Baner, som tidligere have været anlagte paa Sjælland, alle have været private Baner. Underledes har det derimod været med de i Fyen og i Sylland anlagte Jernbaner, idet der gennemgaaende ved Statsbaneanlæg har været forlangt et Bidrag fra de dert interesserede Kommuner. Det er Noget, som gjælder fra den første Tid, da Loven af 10de Marts 1861 gav fornøden Bestemmelse om saadanne Tilskud i Anledning af de bethdelige Jernbaneanlæg, som dengang skulde foretages i Sylland og Fyn. Da nu Lovforslaget om en Slagelse—Næstved-Bane kom frem, fandtes derimod ikke i dette Forslag nogen Bestemmelse om Tilskud fra de interesserede Kommuner, Noget, som vel stod i Forbindelse med, at man ikke tidligere havde kjendt saadanne Tilskud paa Sjælland. Da Lovforslaget for 2 Mar siden var blevet ændret her i Thinget saaledes, at man havde vedtaget den sydlige Linie tilligemed Sidelinien til Skjelskør, blev der her i Thinget stillet Forslag om et Tilskud, hvilket Forslag imidlertid blev forfasket. I det andet Thing satte man saa Tilskudet paa 25,000 Kr. ind i Lovforslaget. Da dette kom til eneste Behandling her i Thinget, blev ogsaa her Tilskudet vedtaget. Med Hensyn til dette Tilskud blev det udtalt i Landsthinget, særlig af den hvidarede Indenrigsminister, at Sammenhængen med det var den, at det egentlig ikke maatte opfattes som et Tilskud af 25,000 Kr. pr. Mil til den ca. 7 Mil lange nye Bane; men at det maatte betragtes som et Tilskud foranlediget ved den Forlængelse med 7 Fjerdingvei, som Regjeringens Forslagets Linie havde faaet ved de Forandringer; det var undergaaet her i Thinget, særlig ved, at en Sidelinie var kommen til. I Birkeligheden maatte Tilskudet altsaa opfattes som et Tilskud til disse 7 Fjerdingvei, hvilket vilde blive mellem 90 og 100 Tusinde Kr. pr. Mil. Der blev tillige under Behandlingen her i Thinget fra flere Sider gjort gjældende, at man ikke af dette rent exceptionelle Forhold, der altsaa gik ud paa, at en Del af Jernbanelinien skulde betragtes som tilskudsfri, medens der skulde gives Tilskud til en anden Del af den, for Fremtiden maatte udsæde nogen almindelig Regel; det burde ikke være præjudicerende for noget fremtidigt Jernbaneanlæg. Imidlertid viser det sig nu, at der er i Færd med at danne sig en almindelig Regel, som gaar ud paa, at de Tilskud, som skulle gives til Statsbaner, fremtidig skulle være et fast Bidrag af 25,000 Kr. pr. Mil. Det er Noget, som